

دهستنوو سیکی کون

نووسینی: فرانز کافکا

وهرگیرانی له ئینگلیزییهوه: بهختیار کهریم

ویدهچیت که زور شت له سیستهمی بهرگری ولاته که ی ئیمه دا پشیگویی خرابن. تا هه نوکه ئیمه خۆمان به مهوه سهرقال نه کردوه و چووین به لای کاری رۆژانه مانه وه. به لام ئه و شتانه ی له م دوا یانه دا روه ده دن خه ریکه نیگه رانمان ده که ن.

من دوکانی پینه دۆزیم له و چوارپانه دا هه یه، که ده که ویتته بهردهم کۆشکه که ی ئیمپراتور. خورنشین، کاتیک که هیشتا به ئاستهم ده رابه که م دادا وه ته وه، سهربازی چه کدار ده بینم که شوینی خۆیان گرتوه له ده روزه کانی هه موو ئه و شه قامانه دا که به سهر چوارپانه که دا ده کریتته وه. به لام ئه م سهربازانه هی ئیمه نین، ئاشکرایه که قهره جی باکوورین. له هه ندیک روه وه ئه مه بۆ من شایانی تیگه یشتن نییه که کشاونه ته نیو جه رگه ی پایته خته وه، ئه گه رچی له به ره کانی پیشه وه زور دووره. به هه مه حال، ئیستا لیرهن، واده رده که ویت که هه موو به یانییه ک ژماره یان زیاد بکات.

هه ر وه ک له سروشتیاندا یه، له ژیر ئاسمانی ئاوه لادا بارگه ده خهن، چونکه قیزیان له مال ده بیته وه. خۆیان به دمه زه ردکردنی شمشیر، داتاشینی تیر و راهیئان له سوارچاکیدا سهرقال ده که ن. ئه م چوارپانه ئارامه، که هه میشه به پاکی ره ها راگیراوه، به سانای کردویانه به ته ویله. ئیمه هه ر جار ناچاریک هه ول ده ده یان له دوکانه کانمان بچینه ده ره وه و شه قامه که له خراپترین پیسییه که پاک بکه ینه وه، به لام ئه مه که م و که متر روه ده دات، چونکه خۆماندوو کردن بیهودیه، سهره پای ئه وه ش دهمانخاته بهردهم مه ترسی که وته ژیر نالی ئه سپه کیوییه کانه وه یان ئیفلیج بوون له ژیر شلقه ی قامچییه کانه دا.

قه سه کردن له گه ل قهره جه کانه دا مه حاله. زمانی ئیمه نازانن، له راستییدا به ئه سته م زمانی تاییه تی خۆیان یان هه یه. له نیو خۆیانه دا هه روه ک قه له باچه که په یوه ندیی ده که ن. قهره ی قه له باچه که بهردهوام له

گوڇچکه ماندایه. شیوازی ژیان و دامه زراوه کانمان تیناگن و گرنگیش نادن به تیگه یشتنی. لیږدوه ئاماده نین له زمانی ئاماژه شمان تیگن. تو ده توانیت ئاماژه یان بؤ بکهیت هه تا کاکيله و مه چهکت له شویتی خوځان ده ترازین، که چی هیشتا تینه گه یشتون و هه رگیزیش تیناگن. هه ندیک جار خیسه ده کهن و سپنیه ی چاویان دهرده که ویت و لیک له سهر لیویان جۆگه له ده به ستیت، به لام له وه مه به ستیان هیچ نییه، ته نانهت هه ره شهش نییه، ده یکن چونکه له سروشتیاندا به که بیکهن. هه رچییه کیان پیویست بیت ده یبهن. ناتوانیت ناوی بنییت ده سته سهر داکرتن. په لاماری شتیک ده دهن، توش زور به سانایی له لاهه هه لوه سته ده کهیت و لییان ده گه رییت.

له ده زگاکی منیش، چه ندین که ره سته ی باشیان برده. به لام ناتوانم گله یی بکه، کاتیک ده بینم، بؤ نمونه، که چون قه سابه که له وه بهی شه قامه که ئازار ده چیژیت. هه ر که گوشتی هینا، قه ره که کان هه مووی لیده یفرین و قوتی ده دهن. ته نانهت ئه سپه کانیشیان گوشت ده خون، زور جار ئه سپسواریک له گهل ئه سپه کهیدا شان به شان لیی راکشاون و هه ردوویان، هه ریه که و له لایه که وه، هه مان لاران ده کرپننه وه. قه سابه که نیگه رانه و ناویریت هینانی گوشت رابگریت. به هه رحال ئیمه ش لی تیده گه ین، پاره ی بؤ خرده که یه وه تا بتوانیت به رده وام بیت. ئه گه ر قه ره که کان گوشتیان لیبرییت، کی چوزانیت داخو بیر له کردنی چی ده که نه وه، له هه ر حالیکدا، کی چوزانی بیر له چی ده که نه وه، ته نانهت له کاتیکدا که رۆژانه گوشتیان چنگ ده که ویت.

ماوه یه که له مه وه ر، قه سابه که بیر له وه کرده وه که واباشه سه رییشی ئاژهل سه ربیرین له کۆل خوی بکاته وه، له به ره ئه وه به یانییه که گایه کی زیندووی هینا. به لام هه رگیز ناویریت ئه وه دووباره بکاته وه. من بؤ ماوه ی یه که کاتزمیری ریک، به ته ختی له سهر زویه که ی پشته وه ی دووکانه که م راکشابووم، سه ری خۆم رۆکردبووه نیو جل، لاکیش و سه ری نه کانه وه. به سانایی ده بوایه خۆم له بۆره ی گاکه په نابدا به، که قه ره که کان له هه موو لایه که وه هه لیانده کووتایه سه ری و کوته گوشتی زیندوویان به ددانه کانیا ن له جه سته ی ده پچری. بؤ ماوه یه کی زور بیده نگ بووم، پیش ئه وه ی سه رکه شی هاتنه دهره وه بکه، سه رکه وتوانه به دهوری پاشماوه ی که لاکدا، وه که سه رخۆش به دهوری کوپه شه رابدا، راکشابوون.

ئه مه ئه و ریکه وته بوو که من مه زنده ی ئه وه م ده کرد که له راستییدا خودی ئیمراتۆرم له پشتی په نجه ره ی کۆشکه وه بیی. ئیمپراتۆر هه رگیز پیتاخاته نیو ژووره کانی پیشه وه ی کۆشکه که به لکو کاته کانی له باخچه کانی ناوجه رگه ی کۆشکه که دا به سه رده بات، به لام له و ریکه وته دا به پیوه له یه کی که له په نجه ره کانداهه ستابوو، یان لانیکه م لای من وادیاربوو، سه ری لارکردبووه و له رووداوه کانی پیش مالبا ته که ی خویی دهروانی.

"ده بیت چی رووبدات؟" ئیمه هه موومان له خۆمانمان ده پرسی. "تا که نگي ئیمه ده توانین ئه م بارگرانی و ژانه بجیزین؟ کۆشکی ئیمپراتۆر ئه م قه ره جانه ی لیږه کۆکردوته وه، به لام نازانیت چون لیږه یان ته ره بکات. ده روازه که هه میشه کلۆمدراوه، پاسه وانه کان، که خوویان به رپرویشتنی ئاهه نگنمیز له ناو کۆشکه وه بؤ دهره وه و به پیچه وانه وه گرتبوو، له پشت په نجه ره داخراوه کانه وه خوین مت ده کهن. رزگارکردنی ولاته که بؤ ئیمه ی پیشه وه ر و خاوه نکار به جیه یلاراه، به لام ئیمه له ئاستانه ی ئه و ئه رکه دا نین، هه رگیزیش بانگه شه ی ئه وه مان نه کرده که توانای ئه وه مان هه یه. ئه مه جۆریکه له هه له تیگه یشتن و مالویرانمان ده کات."

سه رچاوه